

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 8C/35/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5711201786
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5711201786.8

Rozhodnutie

Okresný súd Martin v konaní pred samosudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v právnej veci navrhovateľky I. P., F.. XX.X.XXXX, Q. T. P. XXXX/X, XXX XX E., J. S., H. T. H. XX, XXX XX Č. S. I. Z. S. P., F.. XX.X.XXXX, Q. T. P. XXXX/X, XXX XX E., Q..Č.. F. F. E., W. Z. E. E. W. Ú. E. C.: H. P., F.. X.X.XXXX, S. P., F.. XX.X.XXXX, Z. W. P. Z. Ú. H. J. R. I. S. Ž., Q..Č.. R. H. J. E. Ľ. S., F.. X.X.XXXX I. T. S., F.. XX.XX.XXXX, Z. T. J. XXX/X, S., Ď. W. Ú. E. H. P., F.. XX.X.XXXX, W. P. Z. Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Martin v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas p rozvode takto

rozhodol:

I. Manželstvo navrhovateľky a odporcu uzavreté dňa 25.1.1997 pred Mestským úradom v Martine sa rozvádza.

II. Maloletý H. P., F.. XX.X.XXXX sa zveruje do osobnej starostlivosti navrhovateľky - matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok.

III. Odporca - otec je povinný prispievať na výživu maloletého H. P., F.. XX.X.XXXX vo výške 30 % zo sumy životného minima mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky, počnúc dňom právoplatnosti výroku o rozvode manželstva.

IV. Maloleté C. H. P., F.. X.X.XXXX I. S. P., F.. XX.X.XXXX zostávajú na čas po rozvode manželstva v spoločnej pestúnskej starostlivosti manželov Ľ. S., F.. X.X. XXXX I. T. S., F.. XX.XX.XXXX, ktorí sú ako pestúni povinní vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté deti v rovnakom rozsahu, v akom ich vykonávajú rodičia, majú právo zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok v bežných veciach. Pestúni sú povinní počas výkonu pestúnskej starostlivosti podávať súdu správu o zverených maloletých, o ich zdravotnom stave a postupe výchovy vždy do 31.1. každého roka.

V. Navrhovateľka - matka je povinná prispievať na výživu maloletých detí H. P., F.. X.X.XXXX I. S. P., F.. XX.X.XXXX pre každého v sume 30 % zo sumy životného minima, ktoré výživné je povinná poukazovať vždy do 20. dňa v mesiaci vopred na účet Ústredia úradu práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Martin, počnúc dňom právoplatnosti výroku o rozvode manželstva.

VI. Odporca - otec je povinný prispievať na výživu maloletých detí H. P., F.. X.X.XXXX I. S. P., F.. XX.X.XXXX pre každého v sume vo výške 30 % zo sumy životného minima, ktoré výživné je povinný poukazovať vždy do 20. dňa v mesiaci vopred na účet Ústredia úradu práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Martin, počnúc dňom právoplatnosti výroku o rozvode manželstva.

VII. Odporca nemá povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania.

VIII. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu 17.2.2011 (č. I. 2) v spojení s doplnením návrhu doručeným súdu dňa 16.6.2011 (č.l. 29 súdneho spisu) domáhala rozvodu manželstva uzavretého s odporcom a úpravy práv a povinností k maloletým deťom, a to v tom čase maloletej H. P., E. H. P., S. P., H. P. I. E. F. P.. V návrhu uviedla, že manželstvo uzavrela so žalovaným 25.1.1997 pred Mestským úradom v Martine, ide o jej prvé manželstvo a u odporcu ide o manželstvo tretie. Pred uzavretím manželstva sa im narodila dcéra H., za trvania manželstva sa im narodil L. H. I. S.. S manželom bývali nejaký čas na Slovensku. V roku 2004 im boli všetky tri menované deti odobraté s ohľadom na ich ťažkú finančnú situáciu. Následne boli všetky tri deti zverené do pestúnskej starostlivosti manželom Ľ. S. I. T. S. s tým, že naposledy bolo ohľadne týchto detí rozhodované rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 26.10.2010 č.k. 15P/227/2009-95 ohľadne zvýšenia výživného. V roku 2005 navrhovateľka odišla za prácou do Českej republiky, kde zohnala prácu aj manželovi, ktorý prišiel za ňou. Spolu bývali na ubytovni v Plzni s tým, že pracovali ona ako dojička a on ako dojič. Ona sa v práci uchytila, manžel nie. Potrebovala od manžela odstup, pretože ich spolužitie nebolo bezproblémové, urážal ju a preto v máji 2005 od neho odišla. Následne sa zoznámila s pánom J. R. s ktorým začala žiť, ako družka až dodnes. Z tohto pomeru družky a druha sa narodili deti, a to maloletý H. P. I. F. P.. Rovnako sa z tohto vzťahu narodila aj maloletá I. P., ktorá však následkom autonehody v roku 2009 zomrela. Záverom navrhovateľka poukázala na to, že manželstvo už neplní žiadnu zo svojich funkcií a nie je žiadna nádej na obnovenie ich manželstva. Z tohto dôvodu žiada manželstvo rozviesť. Čo sa týka v tom čase maloletých detí Patrície, Patrika a Rudolfa, tak tu navrhla, aby boli na dobu po rozvode manželstva zverení opätovne do výchovy a výživy pestúnov manželov Ľ. I. T. S.. Čo sa týka maloletého H. P.Č. I. F. P., tak tu navrhla, aby boli zverené do jej výchovy a výživy s tým, že výšku výživného pre otca, teda odporcu ponecháva na úvahe súdu.

Súd v priebehu konania uznesením č. k. 8C/35/2011-35 zo dňa 13.7.2011 konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Martin pod sp. zn. Sp.Zn.7C/90/2011. V konaní č. k. 7C/90/2011 sa riešil návrh navrhovateľky na zapretie otcovstva manžela navrhovateľky S. P. k maloletej, už pomenovanej W. P.. Zároveň si súd dal pripojiť rozsudok Okresného súdu v Domažliciach, kde išlo o rozsudok vydaný v Českej republike, kde maloletému dieťaťu menom P., F.. X.XX.XXXX, bolo určené meno W. (č.l. 39). Súd ďalej zistil, že konanie č.k. 7C/90/11 bolo právoplatne skončené 29.10.2014, a to na základe rozsudku č.k. 7C/90/2011-107 zo dňa 4.9.2014, podľa ktorého súd určil, že v tomto konaní odporca S. P. nie je otcom maloletej W. P.Z., F.. X.XX.XXXX H. W. E. I. P., teda navrhovateľky nar. XX.X.XXXX. Z tohto dôvodu súd pokračoval ďalej v tomto konaní.

Uznesením č. k. 8C/35/2011-77 zo dňa 9.1.2015 ustanovil opatrovníka maloletým deťom H. I. S. P., a to Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Žilina. Týmto uznesením ustanovil opatrovníka aj už v tom čase plnoletej H.B. P., F.. XX.X.XXXX, avšak toto uznesenie nezodpovedalo stavu v čase jeho vydania. H. P.Á. je v čase rozhodovania súdu plnoletá a teda toto konanie sa jej už netýka. Ďalej súd uznesením č.k. 8C/35/2011-78 zo dňa 9.1.2015 ustanovil pre maloleté dieťa H. P. kolízneho opatrovníka, a to Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Martin. Nakoľko sa nepodarilo zistiť pobyt odporcu súd uznesením č.k. 8C/35/2011-79 zo dňa 9.1.2015 ustanovil odporcovi za opatrovníka Mesto Martin. Súd zároveň nakoľko zistil, že čo sa týka maloletých detí H. P. I. S. P.a tieto boli v čas rozhodovania súdu v pestúnskej starostlivosti manželov Ľ. S. I. T. S. a z tohto dôvodu súd uznesením č.k. 8C/35/2011-83 zo dňa 3.2.2005 pribral do konania v časti o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode, ako účastníkov aj pestúnov Ľ.K. S. I. T. S.. O maloletej W. P. súd nerozhodoval, nakoľko, tak ako bolo vyššie uvedené, bolo právoplatne rozhodnuté, že nie je spoločným dieťaťom navrhovateľky a odporcu.

Súd vo veci vytýčil termín pojednávania na deň 18.3.2015. Neúčasť ospravedlnil kolízny opatrovník maloletých detí H. I. S. P. podaním doručeným súdu 5.3.2015, kde uviedol, že súhlasí, aby súd konal v jeho neprítomnosti a zároveň požiadal, aby súd na čas po rozvode zveril maloleté deti P. H. I. S. do spoločnej pestúnskej starostlivosti manželov Ľ. S. I. T. S., ktorí sa o deti riadne starajú a chcú sa o deti starať i naďalej. Pestúnska starostlivosť nariadená rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 25P/114/2006 zo dňa 17.7.2006 plní svoj účel (č.l. 91). Neúčasť na vytýčenom termíne pojednávania

ospravedlnili aj pestúni L. I. T. S., ktorí boli pribratí do konania, a to podaním doručeným súdu dňa 10.3.2015, kde súhlasili, aby súd konal v ich neprítomnosti a zároveň uviedli, aby súd rozhodol, že budú naďalej pestúnmi maloletých detí, a to H. S. P. z dôvodu, že sa o deti riadne starajú a chcú sa starať aj naďalej.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré boli obsiahnuté v súdnom spise, výsluchom navrhovateľky a kolízneho opatrovníka maloletého Petra Kandráča. Ďalej sa oboznámil s pripojenými spismi do konania spisové značky 20P/114/2006, 20P/91/2005, 20P/146/2014, 15P/227/2009 a dospel k týmto skutkovým zisteniam a právnomu posúdeniu veci:

Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že s odporcom nežije už 10 rokov a z tohto dôvodu žiada, aby ich manželstvo rozviedol. Zároveň súhlasí s tým, aby maloletí H. a S. P. boli naďalej ponechaní v pestúnskej starostlivosti, v ktorej sú od roku 2005 s tým, že je spôsobilá platiť pestúnom cestou úradu práce sociálnych vecí a rodiny na obidvoch maloletých minimum. V súčasnosti je nezamestnaná, poberá podporu v nezamestnanosti od 1.1.2015 vo výške 2 700 Kč, dostáva rodinné prídavky vo výške 1 100 Kč, čo jej ledva postačuje na zaopatrenie dvoch detí, nájom a ďalšie výdavky súvisiace so stravou a domácnosťou. Čo sa týka maloletého H. P., tu navrhovateľka žiadala, aby ho súd zveril do jej výchovy s tým, aby zaviazal otca maloletého platiť jej výživní, ktorého výšku ponecháva na rozhodnutie súdu. Kolízny opatrovník maloletého H. P. sa rozvodu nevyjadril, čo sa týka zverenia maloletého H. P. do výchovy matky s uvedeným súhlasil, nezistil po rozhovore s matkou, že by boli nejaké problémy, čo sa týka školy a zároveň navrhol, aby súd zaviazal otca, teda odporcu povinnosťou platiť výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima.

Podľa § 22 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“) k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods. 1 zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 prvá veta zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada.

Podľa § 23 ods. 3 zákona o rodine súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 18 zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 3 zákona o rodine rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom inak je nevykonateľná.

Podľa § 24 ods. 4 prvá veta zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k

obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby a vývinové potreby a stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť

Podľa § 28 ods. 2 zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

Podľa § 62 ods. 1 zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Osobitným zákonom podľa § 62 ods. 3 zákona o rodine je zákon č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých predpisov v platnom znení (ďalej len zákon), konkrétne § 2 písm. c), v ktorom sú určené sumy životného minima osobitne pre pľnoletú fyzickú osobu, pre ďalšie spoločne posudzovanú pľnoletú fyzickú osobu, pre zaopatrené nepľnoleté dieťa a pre nezaopatrené dieťa. Podľa § 5 ods. 1 tohto zákona sa sumy upravujú vždy k 1. júlu bežného kalendárneho roka, pričom podľa ods. 6 ich ustanoví opatrenie, ktoré vydá Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky. S účinnosťou od 1.7.2013 je to opatrenie č. 186/2013 Z. z., 30 % sa vypočítava zo sumy 90,42 Eur a predstavuje 27,13 Eur, od 01.07.2014 rovnako predstavuje 27,13 Eur.

Podľa § 62 ods. 4 zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 44 ods. 1 zákona o rodine náhradnou starostlivosťou je viacero osobitne usporiadaných, na seba naväzujúcich a vzájomne sa podceňujúcich dočasných opatrení, ktoré nahrádzajú osobnú starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v prípadoch, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť.

Podľa § 44 ods. 2,3 zákona o rodine náhradná starostlivosť, na základe ktorej vznikajú vzťahy medzi maloletým dieťaťom a inou osobu, môže vzniknúť len rozhodnutím súdu a jej obsah tvoria práva a povinnosti vymedzené zákonom alebo súdnym rozhodnutím. Náhradnou starostlivosťou je okrem iného

b) pestúnska starostlivosť.

Podľa § 44 ods. 4 zákona o rodine súd pri rozhodovaní o tom, ktorý zo spôsobov náhradnej starostlivosti zvolí, vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.

Podľa § 48 ods. 1 zákona o rodine, ak rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa, a ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o jeho zverení do pestúnskej starostlivosti fyzickej osoby, ktorá má záujem stať sa pestúnom a spĺňa ustanovené predpoklady (ďalej len „pestún“).

Podľa § 48 ods. 3 zákona o rodine maloleté dieťa možno zveriť do spoločnej pestúnskej starostlivosti aj manželom.

Podľa § 48 ods. 4 zákona o rodine v rozhodnutí podľa ods. 1 súd vymedzí rozsah práv a povinností pestúna k maloletému dieťaťu.

Podľa § 50 ods. 1 zákon o rodine pestún je povinný vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach.

Podľa § 50 ods. 2 zákona o rodine na správu majetku maloletého dieťaťa sa primerane použije ust. § 32 a 33.

Podľa § 50 ods. 5 zákona o rodine počas výkonu pestúnskej starostlivosti rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú svoje rodičovské práva a povinnosti len v rozsahu, v akom nepatria pestúnovi. Rodičia majú právo stýkať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do pestúnskej starostlivosti. Ak sa s pestúnom nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo pestúna súd.

Podľa § 51 zákona o rodine súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do pestúnskej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné, rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali orgánu sociálno-právnej ochrany detí.

Podľa § 144 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Súd však môže priznať i náhradu týchto trov alebo ich časť, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu alebo pomery účastníkov.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však odporca nemá v konaní o rozvode manželstva, o neplatnosti manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi.

Súd na základe vykonaného dokazovania, po komplexnom zhodnotení a zvážení všetkých dôkazov, vychádzajúc z citovaných ustanovení a berúc do úvahy zistený a preukázaný skutkový stav manželstvo navrhovateľky a odporcu rozviedol. Súd mal za to, že vzťahy medzi navrhovateľkou a odporcom sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo už nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spoluzitia. Navrhovateľka a odporca neplnia a nerešpektujú povinnosti vyplývajúce z ust. § 18 zákon o rodine, a to žiť spolu, byť verní, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie. Navrhovateľka s odporcom nežijú v spoločnej domácnosti 10 rokov. Navrhovateľka má nový vzťah, má priateľa, s ktorým žije v spoločnej domácnosti, a s ktorým plánuje spoločnú budúcnosť. Odporca sa k rozvodu nevyjadril, nakoľko jeho pobyt nie je súdu známy. Súd zároveň ponechal maloleté deti H. P. I. S. P. na čas po rozvode manželstva v spoločnej pestúnskej starostlivosti manželov L. S. I. T. S., kde títo im boli zverení do spoločnej pestúnskej starostlivosti rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 20P/114/2006. Pestúni sa o tieto maloleté deti riadne starajú, majú záujem pokračovať vo výchove týchto maloletých detí a s uvedeným súhlasil aj kolízny opatrovník maloletých detí. Zároveň súd rozhodol, že pestúni sú povinní vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté deti v rovnakom rozsahu, akoby ich vykonávali rodičia, majú právo zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok v bežných veciach s tým, že ich zaviazal povinnosťou počas výkonu pestúnskej starostlivosti podávať súdu správu o zverených maloletých, ich zdravotnom stave a postupe výchovy vždy do 31.1. každého roka. Zároveň súd uložil navrhovateľke a odporcovi prispievať na výživu maloletých detí H. P. I. S. P. pre každého v sume 30 % zo sumy životného minima, kde výživné sú povinní poukazovať aj navrhovateľka, aj odporca vždy do 20. dňa v mesiaci vopred na účet orgánu sociálno-právnej ochrany detí. Čo sa týka maloletého H. P., tak tu súd berúc do úvahy aj vyjadrenie navrhovateľky a kolízneho opatrovníka, rozhodol, že sa zveruje toto maloleté dieťa do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok s tým, že rozhodol, že odporca ako otec je povinný prispievať na jeho výživu 30 % zo sumy životného minima, a to do rúk navrhovateľky ako matky. Čo sa týka povinnosti prispievať na výživu, tak tu súd vychádzal z toho, že navrhovateľka v súčasnej dobe je nezamestnaná, poberá len dávku v nezamestnanosti, rodičovské dávky a tieto je ledva postačujú na opateru dvoch detí, o ktoré sa stará, na domácnosť a na nájom. Čo sa týka odporcu, tak jeho pobyt nie je známy, a teda nie sú súdu známe ani jeho sociálne, finančné pomery, preto mu z tohto dôvodu súd mu určil výživné minimálne, t.j. 30 % zo sumy životného minima.

O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodoval podľa ust. § 144 OSP podľa ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod manželstva. Súd však môže priznať i náhradu týchto trov alebo ich častí, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu alebo pomery účastníkov. Súd v priebehu konania nezistil také okolnosti prípadu alebo pomery účastníkov, ktoré by umožňovali priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov.

Navrhovateľka bola v priebehu konania oslobodená od platenia súdnych poplatkov, preto by bol povinný zaplatiť súdny poplatok odporca. Súd však postupoval podľa § 2 ods.2 zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov a súd rozhodol, že túto povinnosť odporca v konaní o rozvod manželstva nemá.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Martin na Krajský súd v Žiline (§ 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie

vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. v platnom znení; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko (§ 27 ods. 1 ZR).